

De eksisterende afgifter på olie og kul mv. og den hidtidige afgiftsfrihed for affaldsvarme kunne imidlertid gribe forstyrrende ind i denne prioritering, fordi affaldsvarmen kunne sælges til højere priser svarende til afgifterne på olie og gas. Denne prisfordel ved afsætningen af affaldsvarmen kom affaldsleverandørerne til gode, og prisfordelen kunne være større end affaldsafgiften på affald til afbrænding. Når man således så affaldsafgiften og energiafgiftssystemet i sammenhæng, kunne der blive givet større økonomisk tilskyndelse til afbrænding af affald end til genanvendelse af affald, hvilket ikke er hensigtsmæssigt. For at undgå at denne effekt blev forstærket ved forhøjelse af afgifterne på olie og kul mv., blev afgiften på varme fra affald indført ved pinsepakken.

Det er ikke korrekt, som anført i spørgsmålet, at pinsepakken har udløst en stigning i afgiften på 11 kr./GJ, mens olie til forbrænding kun steg 5 kr./GJ.

Olie, gas og kul blev pålagt en ekstra afgift på 9,7 kr./GJ over de næste 4 år. Heraf steg afgiften for olie og gas fra 1. juli 1998 med ca. 6 kr./GJ. Afgiftsbelastningen på 9,7 kr. er pr. GJ brændværdi i brændslerne. Da en del af energien i brændslerne går tabt som skorstenstab etc. ved produktion af varme, var afgiftsstigningen større end 9,7 kr./GJ, hvis man sammenligner med energiindholdet i den producerede varme. Hvis f.eks. 10 pct. af energien går tabt, svarer de 9,7 kr./GJ i brændselet til en afgiftsstigning på 10,8 kr. pr. GJ produceret varme, og hvis 25 pct. af energien går tabt, er afgiftsstigningen på 12,9 kr./GJ produceret varme.

Da affaldet kan have meget forskellig brændværdi, og det i øvrigt kan være vanskeligt at måle denne for rimelige omkostninger, blev afgiften på affaldet til varmfremstilling ikke pålagt selve brændselet, men den fremstillede varme. Afgiftsstigningen for affaldsbaseret varme blev fastsat til 12,9 kr./GJ produceret varme, heraf 4,9 kr./GJ fra 1. januar 1999. Det blev lagt til grund, at ca. 25 pct. af energien i affaldet går tabt ved fremstilling af varme på affaldsvarmeværker.

Energien i de forskellige brændsler blev således pålagt helt den samme afgiftsstigning. I det omfang energien i brændslerne udnyttes forskelligt, bliver der dog tale om en forskellig afgiftsstigning for den producerede varme.

I øjeblikket beregner de centrale kraftvarmeværker afgift af en meget lille brændselsmængde i forhold til den producerede varme. Varmen

fra de centrale kraftvarmeværker blev derfor belastet med en noget mindre afgiftsstigning end varme fra affaldsværker. Det var dette forhold, der gav anledning til kritik fra affaldsværkernes side.

Ved samme stigning i afgiften af varme vil der være markeds-mæssig baggrund for, at affaldsværkerne kan overvælde hele afgiftsstigningen i højere varmepriser. Hvis afgiften af varme fra affald er større end stigningen i afgiften af varme fra centrale kraftvarmeværker, vil der ikke være markeds-mæssig baggrund for, at affaldsværkerne kan få dækket hele afgiftsstigningen gennem højere varmepriser. Den del af afgiftsstigningen, der ikke kan dækkes ind via højere varmepriser, må da dækkes ind via højere takster for dagrenovation.

Overvæltet stigning i afgift af varmen i højere varmepriser, ændres der ikke på incitamentet til afbrænding af affald i forhold til deponering af affald.«

Spm. nr. S 1051

Til indenrigsministeren (7/8 98) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren lade opgøre, hvor mange udenlandske børn, der i øjeblikket er anbragt på danske børnehjem eller i familiepleje?«

Begrundelse

Der kommer uledsagede børn til Danmark hele tiden, der er f.eks. i øjeblikket 442 somaliske børn i Danmark i den kategori. Dertil kommer de børn, som bliver familiesammenført under falske forudsætninger, fordi der lyves om deres familiemæssige forhold. Og endelig er der de udenlandske børn, som bliver fjernet fra deres forældre, der er her som flygtninge eller på anden måde opholder sig midlertidigt i Danmark.

Det er spørgerens indtryk, at disse mange børn dels udgør et stigende antal og dels udgør en betydelig økonomisk belastning for de offentlige systemer, når de skal anbringes på børnehjem eller i den kostbare familiepleje. Dertil kommer, at de fortsat vil være papirbunker hos sagsbehandlere, adfærdspsykologer, børnepsykologer, Dansk Flygtningehjælp og de